

MÁTÉSZALKA VÁROS ÖNKORMÁNYZAT
Polgármesterétől
Mátészalka, Hősök tere 9.
Tel.: 44/501-358 Fax.: 501-360
E-mail: polgarmester@mateszalka.hu

Száma: 531-2/2019.

ELŐTERJESZTÉS

- a Képviselő-testülethez -

A települési önkormányzatok 2019. évi rendkívüli önkormányzati költségvetési támogatásának igényléséről

Tisztelt Képviselő-testület!

Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló 2018. évi L. törvény 3. számú mellékletének I. 10. pontja tartalmazza a települési önkormányzatok rendkívüli önkormányzati költségvetési támogatása igénybevételének lehetőségét.

Rendkívüli önkormányzati költségvetési támogatást a települési önkormányzat kivételes esetben igényelhet működőképességének megőrzése vagy egyéb, a feladata ellátását veszélyeztető helyzet elhárítása érdekében.

A belügyminiszter és a nemzetgazdasági miniszter közös pályázati kiírásban tette közzé a támogatás céljára, formájára, mértékére, a benyújtandó dokumentumok körére, a döntési rendszerre, a folyósításra, a felhasználásra, illetve az elszámolásra vonatkozó részletes szabályokat.

Pályázatot az év során folyamatosan, legkésőbb 2019. szeptember 30-ig lehet benyújtani. Előre nem látható esemény bekövetkezése esetén szeptember 30-át követően is benyújtható pályázat azzal a feltétellel, hogy a pályázat benyújtásának határideje november 10. A belügyminiszter és a pénzügyminiszter a támogatásról szükség szerint, de legkésőbb december 10. napjáig dönt.

Települési önkormányzatok rendkívüli támogatására évente legfeljebb két alkalommal lehet pályázatot benyújtani. A pályázati kiírás szerint támogatási jogcím lehet többek között a jogerős, végrehajtható bírósági ítélet alapján az önkormányzatot terhelő fizetési kötelezettség. Ugyanakkor a pályázat benyújtása előtt kifizetett tartozásra támogatás nem igényelhető.

Hivatalomhoz 2019. május 02-án érkezett meg a Nyíregyházi Törvényszék 1.Gf.40027/2018/10/I. számú ítélete, melyben Mátészalka Város Önkormányzata részére

kamatokkal együtt közel 21 millió Ft-ot meghaladó fizetési kötelezettséget írt elő a HUNÉP Universal Építőipari Zártkörűen Működő Részvénytársaság felé.

A HUNÉP Zrt.-vel 2006. május 22-én kötött vállalkozási szerződést az Önkormányzat a mátészalkai fedett uszoda kivitelezésére vonatkozóan bruttó 586 798 555 Ft szerződéses összegre akként, hogy abból 572 398 555 Ft átalányárat, valamint 14 400 000 Ft tartalékkeretet képez.

A HUNÉP az uszodát 2007. augusztus 12. napján terheléses próbaüzemmel átadta az önkormányzatnak.

Az elszámolás során a felek az elmaradt munkarészek és a pótmunkák összegében nem jutottak megegyezésre. A HUNÉP Zrt. fizetési meghagyást bocsátott ki az önkormányzat ellen, mely az önkormányzat ellentmondása okán perré alakult. Az elsőfokú ítéletet az önkormányzat megfellebbezte. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az előterjesztéshez a Nyíregyházi Járásbíróság I. fokú és a Nyíregyházi Törvényszék II. fokú ítéletét 1- 2. számú mellékletként csatolom.

A fenti döntés teszi szükségessé rendkívüli önkormányzati támogatási kérelmünk benyújtását.

Kérem a Tisztelt Képviselő-testületet az előterjesztés megtárgyalására és a csatolt határozat-tervezet szerinti döntéshozatalra.

Mátészalka, 2019. május 20.

Dr. Hanusi Péter
polgármester

Nyíregyházi Járásbíróság

10.G.40.006//2015/96.

A bíróság a VARGA ÉS MOLNÁR ÜGYVÉDI IRODA (4026 Debrecen, Darabos u. 63.) – ügyintéző: *dr. Varga Péter ügyvéd* – által képviselt **HUNÉP Universal Építőipari Zártkörűen Működő Részvénytársaság** (4025 Debrecen, Simonffy utca 34-36., cégjegyzékszám: Cg.09-10-000354) **felperesnek**, a Sarka & Hauser & Karácsony Társas Ügyvédi Iroda (4700 Mátészalka, Kölcsey u. 2.) – ügyintéző: *dr. Karácsony Ibolya ügyvéd* – által képviselt **Mátészalka Város Önkormányzata** (4700 Mátészalka, Hősök tere 9.) **alperes** ellen **18.383.191,- forint tőketartozás és járulékainak megfizetése** iránt indított perében meghozta az alábbi

Í T É L E T E T:

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy **15 napon** belül fizessen meg felperesnek **12.670.687,-** (tizenkettőmillió-hatszázhetvenezer-hatszáznyolcvanhét) forint **tőketartozást**, e tőkeösszegeből 2.444.120,- forint után 2008. július 10. napjától, 10.226.567,- forint után 2007. augusztus 12. napjától a kifizetés napjáig minden naptári félévre a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű **késedelmi kamatát**, valamint **1.536.671,-** (egymillió-ötszázharminchatezer-hatszázhetveneg) forint **perköltséget**.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét **elutasítja**.

Megkeresi a Nyíregyházi Törvényszék Gazdasági Hivatalát, hogy az EL00332/2016 letéti szám alatt kezelt 7.146,- (hétezer-egyszáznegyvenhat) forintot, az az EL00027/2018 letéti szám alatt kezelt 1.942,- (egyezerkilencszáznegyvenkettő) forintot utalja vissza a felperes részére.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Nyíregyházi Törvényszékhez címzett, de a Nyíregyházi Járásbíróságon 3 példányban írásban benyújtható fellebbezésnek van helye.

Az elektronikus úton kapcsolatot tartó fél a fellebbezését kizárólag elektronikus úton terjesztheti elő.

A bíróság tájékoztatja a feleket arról, hogy a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

A másodfokú bíróság az ítélet elleni fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul. A felek azonban a fenti esetekben kérhetik, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson bírálja el.

INDOKOLÁS

A bíróság a fizetési meghagyásos eljárás iratai (aktanyomat), a felperes perelőkészítő irata és mellékletei, a peres felek által csatolt további iratok, dr. Hegymegi István felperesi vezérigazgató helyettes személyes előadása, Szabó Gábor, dr. Sarka Attila Gyula, Kollár László, Dankó András tanúk vallomása, a „HOUSING” ÉPÍTŐMÉRNÖKI Korlátolt Felelősségű Társaság szakértői cég szakvéleménye, annak kiegészítései és az egyéb csatolt iratok alapján a következő tényállást állapította meg:

A felperes (vállalkozó) és az alperes (megrendelő) között 2006. május 22. napján vállalkozási szerződés jött létre. A szerződés I.1. pontja szerint a megrendelő megrendelte a vállalkozó pedig elvállalta a Mátészalka, Rákóczi út 1. szám (hrsz. 3055/3) alatt épülő „Mátészalka Fedett Uszoda” kivitelezését, a próbaüzemének lefolytatásával együtt, a LENGYEL ÉPÍTÉSZ Bt. által készített kiviteli tervdokumentációban foglaltak alapján, a benyújtott ajánlat és az eredményhirdetési jegyzőkönyv figyelembevételével.

A szerződés I.2. pontja szerint a teljesítés helye 4700 Mátészalka, Rákóczi út 1. szám. Hrsz.3365/3.

A szerződés I.3. pontja szerint a generál vállalkozás keretében a vállalkozó feladatát képezte az ajánlati dokumentációban, és kiviteli tervdokumentációban megfogalmazott munkák megvalósítása, rendeltetésszerű üzemeltethető állapotú, végleges, használatbavételi engedély kiadására alkalmas létesítmény kivitelezése. A magas- és mélyépítési, építés-szerelési munkák, a szükséges hatósági átadások megtartása és bizonylatolása, megvalósulási dokumentáció elkészítése (2 példányban).

A szerződés II.1. pontja szerint szerződő felek a kivitelezési munkák értékét a közbeszerzési eljárás eredményhirdetési jegyzőkönyvében foglaltaknak megfelelően a következők szerint állapítják meg:

Szerződéses összeg: 488.998.796,- forint

20 % ÁFA összege: 97.799.759,- forint

összesen: 586.798.555,- forint

azaz ötszáznyolcvanhatmillió-hétszázkilencvennyolcezer-ötszázötvenöt forint, mely összegből bruttó 14.400.000,- forint (tartalékkeret) tételes felmérés alapján, a szerződéses összeg hátralevő részére pedig 572.398.555,- forint prognosztizált átalányáron kerül elszámolásra.

A szerződés II.2. pontja szerint az átalányár fedezetet nyújt mindazon elvégzendő munkákra, amelyek a szerződés tárgyát (I.1., I.2., I.3.) képezik.

A vállalkozó az átalányár kialakításakor szakvállalattól elvárható gondossággal vizsgálta felül a rendelkezésre bocsátott pályázati anyagot (Ajánlati, kiviteli tervdokumentációt).

A SZERZŐDÉSES ÖSSZEG A SZERZŐDÉS 1.3. PONTJÁBAN MEGHATÁROZOTTAKON TÚL MAGÁBAN FOGLALJA A KÖVETKEZŐKET:

II.2.1. a vállalkozó nem megfelelő terv felülvizsgálatából eredő, valamint a műszaki szükségességből felmerülő többlet- és pótmunkák költségeit, a tervdokumentációban, vagy költségvetési kiírásban nem szereplő, de a beruházás rendeltetésszerű, használatához műszakilag közvetlenül szükséges munkákat,

II.2.2. a megvalósuláshoz szükséges ideiglenes melléklétesítmények, a kivitelezéshez szükséges energiák (víz, szennyvíz, elektromos, stb., közüzemi díjak) és a felvonulás költségeit,

II.2.3. időközi árváltozásból eredő vállalkozói kockázatot,

II.2.4. vállalkozói hasznot,

II.2.5. a próbaüzem költségeit.

A szerződés II.3. pontja szerint a meghatározott átalányár a Magyar Szabvány és előírások szerinti I. osztályú anyagra és I. osztályú kivitelezésre vonatkozik.

A szerződés III.2.1. pontja szerint megrendelői fizetési késedelem esetén megrendelő a mindenkori jegybank alapkamat mértékének megfelelő késedelmi kamatot tartozik fizetni, a vállalkozó által benyújtott, leigazolt, jóváhagyott számlán feltüntetett fizetési határidő lejártát követő naptól számítottan.

A szerződés III.4. pontja szerint vállalkozó nem számolhatja fel a tervdokumentációban szereplő valamely munka végleges elmaradása esetén az e munkára eső vállalkozói díjat. Az elmaradó munkák elszámolásának alapbizonylata a kiviteli tervdokumentáció, beárazott ajánlati költségvetés, valamint az építési napló, vagy a felek képviselőinek erre irányuló külön írásbeli megállapodása.

A szerződés IV.2. pontja szerint Befejezés: Vállalkozó a jelen szerződés tárgyát képező műszaki munkák elvégzését 2006. december 13. napjára vállalja. Teljesítés időpontja a sikeres műszaki átadás-átvétel lezárása.

A szerződés XI.1. pontja szerint vállalkozó a kivitelezési munka végzése folyamán köteles befogadni a megrendelő pótmunka igényét, pótszerződés alapján.

A felek a szerződés IV.2. pontját a szerződés megkötésének napján módosították azzal, hogy felperes a szerződés tárgyát képező munkák elvégzését 2007. február 13. napjára vállalta.

A felperes az uszodát 2007. augusztus 12. napján terheléssel próbaüzemmel átadta az alperesnek.

Az átalánydíjas vállalkozói díjból az alperes a felperes részére nem fizetett meg 2.444.120,- forintot.

A felperes a perbeli uszodaépítése során az alábbi pótmunkákat végezte el és többletköltséget fizetett ki:

A) Pótmunkák:

I. Építészeti pótmunkák (9.110.582,- forint anyagköltség, 6.754.028,- forint díjköltség):

- 1.) Zsaluzás és állványozás (1-4. tétel, **5. tétel állványzat helyszínen tartásának költsége 355.095,- forint**)
- 2.) Irtás, föld- és sziklamunka
- 3.) Síkalapozás
- 4.) Helyszíni beton és vasbeton munka
- 5.) Falazás és egyéb kőműves munkák
- 6.) **Ácsmunka (11 db Geberit WC tartály eltakarása gipszkartonozással 111.460,- forint)**
- 7.) Vakolás és rabilolás
- 8.) Burkolás
- 9.) Fa- és műanyag szerkezetek elhelyezése (1-6. tétel, **7. zsalus acélajtó hőszigetelése statur panel beépítésével 19.770,- forint**)
- 10.) Fém nyílászáró és épületlakatos szerkezetek elhelyezése
- 11.) Szigetelés
- 12.) Épületgépészeti szerelvények és berendezések szerelése

II. Gépészeti pótmunkák (469.961,- forint anyagköltség, 136.155,- forint díjköltség).

III. Talajcsere (3.171.276,- forint anyagköltség, 2.553.996,- forint díjköltség) és víztelenítés költsége (352.340,- forint anyagköltség, 1.498.688,- forint díjköltség).

IV. **Alapozási munkák során felmerült törmelékelszállítás költsége 1.258.200,- forint.**

B) pótmunka körébe nem tartozó tétel – TIGÁZ csatlakozási díj 1.339.605,- forint.

A fentiek alapján az elvégzett pótmunkák, TIGÁZ csatlakozási díj, törmelékelszállítás költsége 26.644.831,- forint.

C) Elmaradó munkák:

- I.) Belső víz-csatorna elmaradó munkák (3.490.313,- forint anyagköltség, 268.090,- forint díjköltség)
- II.) Építészeti elmaradó munkák (9.544.097,- forint anyagköltség, 4.440.180,- forint díjköltség)
- III.) Gépészeti elmaradó munkák (332.804,- forint anyagköltség, 87.208,- forint díjköltség)

Az elmaradó munkák összege 18.122.692,- forint.

A pótmunkák, TIGÁZ csatlakozási díj, törmelékelszállítás és az elmaradó munkák egyenlege 8.522.139,- forint, melyet 1.704.428,- forint összegű 20 %-os ÁFA terhel (bruttó 10.226.567,- forint).

A *felperes* a fizetési meghagyással indult eljárásban kérte kötelezni az alperest 2.440.120,- forint vállalkozói díj, annak 2008. július 10. napjától a kifizetés napjáig számított a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban. régi Ptk.) 301.§-ban meghatározott mértékű késedelmi kamatának, 15.939.071,- forint pótmunkadíj, valamint annak 2007. augusztus 12. napjától a kifizetés napjáig számított a régi Ptk.301.§-ban meghatározott késedelmi kamatának, 300.000,- forint eljárási díjból, 803.000,- forint kiegészített eljárási illetékből, az általa megelőlegezett szakértői díjból, valamint a vonatkozó rendelet szerint ÁFA-val növelt összegű ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére.

Kereseti kérelmének jogalapját a régi Ptk.402.§ (1), régi Ptk.403.§ (4), régi Ptk.397.§ (1) bekezdéseire alapította.

A *felperes* a per során a keresetét többször módosította. Legutolsó keresetmódosításában (67. sorszámú beadvány)

- elsődlegesen kérte kötelezni az alperest bruttó (ÁFA-t is tartalmazó) 2.440.120,- forint vállalkozói díj, annak 2008. július 10. napjától járó késedelmi kamata, bruttó (ÁFA-t is tartalmazó) 10.844.754,- forint pótmunkadíj annak 2007. augusztus 12. napjától számított késedelmi kamata,
- másodlagosan kérte kötelezni az alperest bruttó 2.444.120,- forint vállalkozói díj, annak 2008. július 10. napjától járó késedelmi kamata, bruttó 10.844.754,- forint – a régi Ptk.361.§-a alapján jogalap nélküli gazdagodás címén – annak 2007. augusztus 12. napjától számított késedelmi kamata,

valamint perköltség megfizetésére.

Állította, hogy a 2.444.120,- forint vállalkozói díj tekintettel arra, hogy a munkát elvégezte, az átadás megtörtént az átalánydíjas vállalkozási szerződés alapján megilleti. E körben egyébként az alperes elismerő nyilatkozatot tett. Egyoldalú az alperes azon állítása, hogy ezen összeg meg nem fizetéséhez hozzájárult volna. Ezzel szemben a valós tény az, hogy az alperes ahhoz a feltételhez kötötte a végszámla kiegyenlítését, hogy csökkentett összegben állítja ki a végszámláját. E körülményt igazolja az F/7. szám alatt csatolt levele, melyben kifejezetten fenntartotta a jogát ezen összeg érvényesítésére.

I.1.5. Az építészeti pótmunkák zsaluzás és állványozás tétele körében, annak 5. tételét kitevő állványzat helyszínen tartásának költsége vonatkozásában állította, hogy az alperes először az az épület homlokzatán az eredeti műszaki tartalomtól eltérő kiképzést kezdeményezett, festett homlokzat helyett ragasztott sík téglaburkolatot kívánt elhelyezni. Ezt igazolja az is, hogy az alperes kiválasztotta a burkolat fajtáját, részletrajzokat adott át, majd kidolgoztatta vele a különböző költségeket. Ennek ellenére szerződésmódosítás nem jött létre. A homlokzati alapvakolat 2006. december 9. napjára elkészült, azonban a homlokzat kialakításáról történő végleges alperesi döntés csak 2007. március 6. napján született meg (F/34. alatt csatolt irat).

Az állványzat helyszínen tartását két dolog indokolta. Egyrészt a helyszínen tartás olcsóbb megoldás volt, mint az állványt elbontani, elszállítani, majd ismét visszaszállítani, újraépíteni. Másrészt az alperesi döntés időpontja – a szerződésmódosítás alperes általi lebegtetése miatt – nem volt kiszámítható, az bármely időpontban bekövetkezhetett volna.

Hivatkozott arra, hogy az e körben tett előadását igazolják az F/11-F/34. szám alatt csatolt iratok.

I.6. Az építészeti pótmunkák ácsmunka tétele körében, állította, hogy a 11 darab geberit WC tartály gipszkartonnal történő eltakarását az alperes rendelte meg az F/21. sorszám alatti emlékeztető alapján, így e tételt is alappal számítja fel.

I.9.7. Az építészeti pótmunkák fa- és műanyag szerkezetek elhelyezése tétele körében, annak 7. tételét kitevő zsalus acélajtók hőszigetelése stadur panel beépítésével kapcsolatos költség vonatkozásában állította az alperes a fagyásveszély miatt kérte, hogy az ajtókat lássa el hőszigeteléssel, mely az eredeti szerződéses tartalomhoz képest új igény volt. Ezt igazolja F/36. alatt csatolt műszaki ellenőri levél.

III. A talajcsere és víztelenítés költsége körében előadta, hogy a tervező a kiírás részét képező ajánlati költségvetésben 231,5 m³-ig írt elő talajcserét. Ez a szerkezeti műszaki leírás szerint 1,2-2 méteres szintig történő talajcserét jelentett volna, ehelyett azt 3,2 méteres szintig végezték el.

Állította, hogy kezdetben a pótmunkaként elvégzett teljes 2.286 m³ talajcsere költségét érvényesíteni kívánta. Később és a jelen per során – mivel az alperesi műszaki ellenőrnek az volt az álláspontja, hogy a statikai műszaki leírásból magasabb mennyiségre lehetett következtetni a költségvetésben foglaltaknál és a talajcsere egy részét többletmunkának minősítette – 1286 m³ mennyiség tekintetében érvényesített pótmunka igényt.

Hivatkozása szerint a talajcsere mennyiségi és pótmunka jellege is igazolt az alábbiakra tekintettel:

- A P.20.197/2013/2/F/11. alatt csatolt Emlékeztető 4. pontjában a felek közösen rögzítették, hogy a talaj a tervekben megfogalmazottaknál is rosszabb, emiatt a talajcsere jóval nagyobb volumenű, mint ahogy a terv előírta. Az alperes műszaki ellenőre rögzítette, hogy az ajánlati költségvetés 2.000.000,- forint értékben tartalmaz előírási összeget.
- Az alperes által bevont talajmechanikus tervező 2006.06.26-án a helyszínen határozta meg az elvégzendő talajcsere műszaki tartalmát (P.20.197/2013/2/F/37. alatt csatolt építési napló I. kötet 01563 oldal). A felperes a következő napon tett bejegyzéssel ezt többletköltség igényének bejelentése mellett tudomásul vette (P.20.197/2013/2/F/37. alatt csatolt építési napló I. kötet 01564 oldal). A felperes a P.20.197/2013/2/F/14. alatt csatolt Emlékeztető 3. pontja szerint átadta a pótmunkának minősülő földcsere mennyiségre vonatkozó kimutatását. Az Emlékeztető ugyanezen pontjának végén az alperesi műszaki ellenőr úgy nyilatkozott, hogy a többlet talajcsere fedezetét megkísérlik a felek megteremteni.
- A talajcserét megfelelően dokumentálta, mivel azt a műszaki ellenőr folyamatosan ellenőrizte, ezen túl írásban elismerte azt, hogy a talajcsere 3,2 méteres mélységig megtörtént (ezt igazolja a P.20.197/2013/2/F/40. szám alatt csatolt építési napló oldalak is.).
- A P.20.197/2013/2/F/3. alatti kimunkálás a műszaki ellenőr által a fentebb hivatkozott dokumentumokból megállapíthatóan elismert talajcserére vonatkozik, a mennyiség a műszaki ellenőr által korrigált 1286 m³ mennyiség, az egységár pedig az eredeti vállal-

kozási szerződés megkötésének alapjául szolgáló felperesi ajánlatban szereplő 4.452,- Ft/köbméter egységárral egyezik meg (9. beadványhoz csatolt F/51. számú irat).

Érvelt azzal, hogy a felmérési napló és a teljesítésigazolás között a szivattyúkötség tekintetében azért volt eltérés, mert a kérdéses szivattyú a felmérési napló aláírása után és a teljesítésigazolás kiadása előtt még üzemelt. A különbözetet a teljesítésigazolásban fogadták el, ezért szól a teljesítésigazolás 720 óráról. A helyszínen tartásra feltüntetett 400 óra nem az üzemeltetett szivattyúra vonatkozott, hanem a tartalék szivattyúra, azonban azzal kapcsolatos költséget nem érvényesített.

IV. Az alapozási munkák során felmerült törmelékelszállítás költségételt arra tekintettel kívánta érvényesíteni az alperessel szemben, hogy a P.20.197/2013/2/F/2. szám alatt csatolt dokumentumok tartalmazzák a RE-BETON Kft. (Mátészalka, Széchenyi utca 40.) nyilatkozatát, amelynek értelmében 993 tonna EWC 170904 kódszámú építési hulladékot a cég telepére beszállítottak. További ezzel kapcsolatos irat (szállítólevelek) a 21. beadványhoz, illetve a 81. számú beadványhoz vannak csatolva. A felperes alvállalkozója a Viadukt Kft. (26. sorszámú beadványhoz csatolt F/52. számú szerződés és módosítása), míg szubalvállalkozója a Nyír-Építő Kft. volt (81. számú beadványhoz csatolt szerződés). Csatolta továbbá a 45/2004. (VII.26) BM-KvVM rendelet 1. számú melléklete szerinti építési hulladék nyilvántartó lapot is.

A 993 tonnás mennyiségnek köbméterre történt átszámítását követően az F/52. szám alatt csatolt 2. számú mellékletben rögzített egységárral érvényesítette az ezzel kapcsolatos 1.460.000,- forintos kereseti igényét.

Érvelt azzal, hogy RE-BETON Kft. által kiadott nyilatkozat teljes bizonyító erejű okiratnak minősül, mely alátámasztja az ezzel kapcsolatos igényét. Hivatkozott továbbá arra, hogy a közbeszerzési eljárásban benyújtott árajánlatban (222. oldal költségvetési főösszesítő 2. sor) bruttó 2.400.000,- forint „Előirányzat földmunka-bontási munka” összeget fogadtak el a felek. Miután e munka elvégzésére ezen előirányzat keretei között került sor, e tételre nem vonatkozik a szerződés II.2.1. pontja.

Érvelt azzal, hogy a talajcserének és a törmelékelszállításnak – az alperesi állítással ellentétesen – semmi köze nincs egymáshoz, s miután az utóbbi a része volt a tartalékkeretnek nem levonásnak, hanem tételes elszámolásnak volt helye.

A szerződés értelmezése körében állította, hogy az alperes tévesen értelmezi a szerződés II.2.1. pontját, amikor azt fejt ki, hogy e pont értelmében az átalányár fedezi a műszaki szükségességből felmerülő többlet- és pótmunkák költségeit a tervdokumentációban és a költségvetési kiírásban nem szereplő, de a beruházás rendeltetésszerű használatához műszakilag közvetlenül szükséges munkákat.

Állította, hogy a szerződés II.2 pont szerint az I.1., II.2., II.3 pontok szerinti költségeket az átalány terhére kell elszámolni, azonban a II.2.1 pont szerinti költségeket (ezek: a műszaki szükségességből felmerülő többlet- és pótmunkák költségei, a tervdokumentációkban és a költségvetési kiírásban nem szereplő és a beruházás rendeltetésszerű használatához műszakilag közvetlenül szükséges munkák) a tartalékkeretet is magába foglaló „Szerződéses összeg” terhére számolhatók el. Ennek az az oka, hogyha az átalányár nem nyújt fedezetet a II.2.1. pont szerinti tételekre azokat tételes elszámolás útján lehessen elszámolni.

Érvelt azzal, hogy a szerződés II.1. pontja szerinti tartalékkeret a II.2.1. pontban felsorolt műszaki szükségességből elrendelt pótmunkára, addig a XI.1. pontja az utólagos megrendelés, vagy műszaki tartalom módosulás miatti, azaz nem műszaki szükségességből elrendelt pótmunkára vonatkozott.

E körben hivatkozott az EBH2000.201., BH2010.228, BH.2011.13., BDT2013.3031. számú eseti döntésekre is. Ezek lényege szerint a vállalkozó átalánydíjas építési szerződés esetében a kikötött díjat meghaladó ellenszolgáltatásra nem tarthat igényt, a pótmunkák ellenértéke azonban utólag elszámolható. Pótmunkának az utólag megrendelt, tervmódosítás folytán felmerült, illetőleg a szerződés kereteit meghaladóan műszaki szükségességből elvégzett munka minősül.

A szakértői véleményt és annak kiegészítéseit elfogadta.

Az alperes a felperesnek járó 2.444.120,- forint járó vállalkozói díj összegét nem vitatta, azt elismerte (75. sorszámú beadvány). Azonban vitatta a felperes által elszámolni kívánt pótmunkák közül a talajcsere és víztelenítés 7.889.656,- forint, az építészeti pótmunkák köréből 468.325,- forint, alapozási munkák során felmerült törmelékszállítás 1.460.000,- forint, összesen: 9.817.981,- forint elszámolhatóságát. Állította, hogy a felperes által elszámolt pótmunka összege a TIGÁZ csatlakozási díjjal együtt 27.159.987,- forint, melyből levonva az általa vitatott pótmunkák 9.817.981,- forintos összegét 17.342.006,- forint az elszámolható pótmunka összege. Hivatkozott arra, hogy a felek az elmaradó munkák összegét egyezően 18.122.692,- forintban határozták meg. Ez alapján az elmaradó és pótmunkák egyenlege 780.685,- forint melyet beszámítva a felperest megillető vállalkozói díjba 1.663.435,- forint az az összeg mely a felperest megilleti, ezt meghaladóan a kereset elutasítását kérte, ide értve a kamat és a perköltség megfizetésére vonatkozó kereseti követelést is.

A felperes másodlagos – pótmunka összegszerűségét lefedő – jogalap nélküli gazdagodás jogcímén előterjesztett keresetének elutasítását kérte.

Hivatkozása szerint a bíróságnak a szerződés rendelkezéseiből kiindulva kell meghatároznia azt, hogy a felperesi követelésben megjelölt munkálatok közül melyek tekinthetők pótmunkának, amelynek a felperes a megtérítésére jogosult. Állította, hogy a felperesnek a per során azt kellett bizonyítania, hogy a kereseti kérelemben megjelölt többlet és pótmunkák kívül esnek azon a körön, amelyre a vállalkozási szerződés II.2.1. pontja szerint a vállalkozói díj fedezetet nyújt, amelynek költségeivel annak meghatározása során a felek számoltak.

Hivatkozott arra is, hogy a 14.000.000,- forintos összegű tartalékkeret kizárólag az utólagos megrendelés, vagy a műszaki tartalom módosítása miatti, azaz nem műszaki szükségességből felmerülő pótmunka esetén illetné meg a felperest tételes felmérés alapján. A tartalékkeret elszámolhatóságával kapcsolatosan az álláspontja – a felperes állításával ellentétesen – az volt, hogy az nem általános tartalékként került meghatározásra, hanem címzett felhasználásra szánt volt, melyet igazol a közbeszerzési eljárás során a kiegészítő tájékoztatás 5. kérdésére adott válasz, mely szerint 10.000.000,- forint + ÁFA összeg kerülhetett volna tételes elszámolásra a szakhatóságok és a közműszolgáltatók által előírtak megvalósítására. Tehát ezt az előirányzatot a felek nevesítették, melyet az F/47. alatt csatolt levél igazol. Továbbá a 7. kérdésre adott válasz szerint 2.000.000,- forint + ÁFA összeg kerülhetett volna tételes elszámolásra a talajból előkerülő szerkezetek bontási, szanálási munkáinak költségeire, megsemmisítésének díjára, amennyiben erről tételes felmérés készült volna és azt részére

átadták volna. Mivel ezekre nem került sor ezt az összeget a szerződéses összegből levonásba kell helyezni.

Érvelt azzal, hogy a felperes által követelt bruttó 2.444.120,- forint összegű vállalkozói díj tekintetében a felek megállapodása az volt, hogy az az elmaradó és pótmunkák során kerül elszámolásra. Ennek keretében készítette el a felperes 2007. május 29. napjai keltezéssel a perbeli létesítmény pót és elmaradó munkáiról a költségvetést, melyet átadott a műszaki ellenőre (NYÍR-BER Kft.) részére felülvizsgálat és jóváhagyás céljából. A felülvizsgálat eredményeként a műszaki ellenőre az elismert pótmunkák együttes összegét 14.771.030,- forintban, az elmaradó munkák összegét 16.807.797,- forintban ismerte el. A fenti egyenleg 2.036.769,- forint volt, mely ÁFA-val növelten 2.444.120,- forintot tett ki. A felperes a műszaki ellenőre által kifogásolt tételek egy részét elfogadta, és a felperes azok figyelembe vételével készítette el kereseti kérelmét. A műszaki ellenőre a költségvetés felülvizsgálatának eredményeként megállapított 2.444.120,- forint keret összegének a vállalkozói díj csökkentését javasolta, melyet a felperes elfogadott és ezt az összeget nem szerepeltette a végszámla kiállításánál, s nem érvényesítette a felek között folyamatban volt korábbi peres eljárásban sem. Mindezekből az következik, hogy a felperes elfogadta azt, hogy az őt megillető vállalkozói díj összege 2.144.120,- forinttal csökkentésre kerüljön abban az esetben, ha az elmaradó és pótmunkák egyenlege azt indokolja. Ezért míg a fenti egyenleg nem tisztázott fel sem merülhet, hogy jogtalanul tartott volna vissza a vállalkozói díjból 2.444.120,- forint összeget, hiszen a fentiekkel kapcsolatos eljárás a felek között folyamatban van. Ebből következően, amennyiben a bíróság a fenti összeg tekintetében a fizetési kötelezettségét megállapítaná, azzal kapcsolatos késedelmi kamat a terhére nem állapítható meg, mivel az az elmaradó és a pótmunkák jogerős meghatározásával válik esedékessé.

I.1.5. Az építészeti pótmunkák zsaluzás és állványozás tétele körében, annak 5. tételét kitevő állványzat helyszínen tartásának költsége vonatkozásában állította, hogy az állványzat helyszínen tartását a tetőfedési, ereszképzési munkák elhúzódnása indokolta, és nem az alperesi képviselőtestületi döntés elmaradásának volt a következménye.

I.6. Az építészeti pótmunkák ácsmunka tétele körében állította, hogy a 11 db geberit WC tartály beszerelését a felperes ajánlotta fel, és az ahhoz tartozó gipszkarton eltakarás műszaki szükségességből eredő munka, mely az átalánydíjba tartozik.

I.9.7. Az építészeti pótmunkák fa- és műanyag szerkezetek elhelyezése tétele körében, annak 7. tételét kitevő zsalus acélajtók hőszigetelése stábur panel beépítésével kapcsolatos költség körében állította, hogy az nem pótmunka, hanem műszaki szükségességből felmerült munka. Ráadásul ezt a tételt a felperes megrendelés nélkül végezte el.

III. A talajcsere és víztelenítés költsége körében előadta, hogy e tételeket azért nem fogadta el, mert álláspontja szerint azok műszaki szükségességből merültek fel és a vállalkozási szerződés II.2.1. pontja tartalmazza az ilyen jellegű munkák költségeit is, mely költség az átalányárba benne foglaltatik. Hivatkozott arra is, hogy a felperes a kivitelezés során eltért a talajmechanikai szakvéleményben és a statikai műszaki leírásban meghatározott építési sorrendtől, így a medencék munkaterületén vízgyűjtő területet alakított ki, melyet a felperes sem cáfolt. A víztelenítéssel kapcsolatban érvényesített költségek mindenképpen részben ennek a következményei voltak. A víztelenítés kútjainak, szivárgóinak elkészítése a szerződés szerinti műszaki tartalom alapján is szükséges volt.

Hivatkozott arra is, hogy a felek között már a kivitelezés időszakában is vitás volt a többlet talajkitermelésével kapcsolatos költségek vállalkozói díjon felüli elszámolhatósága. Ez mindenképpen indokoltá tette a cserélendő beépítésre alkalmatlan talaj és törmelék folyamatos felmérését és dokumentálását, mely a felperes kötelezettsége volt. A felperes által hivatkozott építési naplóba rögzített műszaki ellenőri nyilatkozatok nem igazolják a tételes felmérés hiányát, s főleg nem helyettesítik az azt alátámasztó dokumentumokat. A részletes felmérések anyagát és az azt alátámasztó dokumentumokat a felperes sem a szerződés teljesítésének időszakában, sem 2007 októberében a munkák befejezése után nem bocsátotta a rendelkezésére.

A felperes által becsatolt alvállalkozói (Viadukt Kft.) számlák (P.20.197/2013/2/F/2.) vegyesen tartalmaznak a felek közötti vállalkozási szerződés műszaki tartalmában eleve szereplő földkitermelési, kavicsfeltöltési, illetve földfeltöltési munkákat, valamint a műszaki szükségességből felmerült költségeit, amelyek pótmunka költségként történő elszámolása a közötti szerződésre tekintettel fel sem merülhet. A számlák nagyobb hányada egyébként jóval a 2006. június-júliusi talajcserés időszak után, 2006. október és 2007. február, április havi teljesítéssel kerültek a Viadukt Kft. részéről benyújtásra. Nyilvánvalóan tartalmaznak olyan tételeket is, melyek az építkezés befejezési stádiumában esedékes területrendezés költségelei. A felperes által csatolt szállítólevelek (átvételi elismervények) mindegyike 2007. április havi dátumú, tehát nyilvánvalóan azokat a létesítmény befejező munkálataihoz kapcsolódó területrendezési munkákhoz állították ki. Ezek egyébként 376 m³ föld átadás-átvételét igazolják.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a felperes nem adta elfogadható magyarázatát a Viadukt Kft. felmérési naplójában igazolt mennyiségek és a felperes által P.20.197/2013/2/F/3. szám alatt csatolt pótköltségvetésbe beállított mennyiségi eltéréseknek (szivattyú üzemeltetés vonatkozásában 610 óra igazolás mellett 720 óra). Nem elfogadható indok és nincs igazolva az a felperesi állítás, hogy a szivattyú a felmérési napló aláírása után még üzemelt és a különbség a teljesítési igazolásban van elfogadva, hiszen ezen állítását igazoló dokumentumot a felperes nem csatolta.

IV. Az alapozási munkák során felmerült törmelékelszállítás költségével kapcsolatos álláspontja szerint a nettó 2.000.000,- forint előirányzat terhére tételesen lehetett volna elszámolni (közbeszerzési eljárás kiegészítő tájékoztatás 7. kérdésére adott válasz) a talajból előkerülő szerkezetek, közművek, bontási, szanalási munkáinak költségét. A RE-BETON Kft. nyilatkozata 2007. február 5. napján kelt és azt igazolja, hogy 2006. évben 993 tonna vegyes építési hulladékot szállítottak be, azonban abból nem derül ki, hogy a talajcsere végrehajtásának időszakában mennyi a beszállított mennyiség, illetve nem nevesített előirányzati összeg terhére elszámolható talajból esetlegesen előkerülő hulladékok bontásával kapcsolatos. A felperes által csatolt nyilatkozat a RE-BETON Kft. és a Nyír-Építő Kft. közötti jogviszonyt tanúsít.

Állította, hogy a felperes által csatolt bontási tevékenységre vonatkozó kimutatás nem felel meg a jogszabályi rendelkezéseknek. A Viadukt Kft. és Nyír-Építő Kft. közötti szubalvállalkozói szerződés 1. számú melléklete (ÁSZF), 2. számú melléklete (vállalkozói tételes ajánlat), 3. számú melléklete (kiviteli tervdokumentáció) hiányzik.

Az alperes a szakértői vélemény kiegészítésének (90. számú irat) – melyben foglaltakat nem vitatta – kézhezvételét követően előterjesztett ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. A jogalapot érintően álláspontja még mindig az volt, hogy nem számolható

el a talajcsere, a víztelenítés és a törmelékelszállítással kapcsolatos munkálatok költsége, mivel az a szerződés II.2.1. pontjában meghatározott vállalkozói díj a fenti munkálatok költségét is magába foglalta. Érvelt továbbá azzal, hogy a felek álláspontja megegyező volt abban a tekintetben, hogy az elszámolható pótmunkák és az elmaradó munkálatok költségének egyenlege az az összeg, amely a felperest megilleti. Állította, hogy a felperes által pótmunkaként érvényesíteni kívánt összeg, illetve a vállalkozói díjból őt megillető 2.444.120,- forint együttes összege kevesebb, mint az elmaradó munkák egyenlege, melynek összegét a felek egyezően 18.122.692,- forintban határoztak meg.

Az ügyvédi munkadíjat jelentő perköltséget az eredeti pertárgy érték alapján kérte megállapítani a vonatkozó rendelet szerint ÁFA-val növelt összegben.

A felperes keresete túlnyomó részben **alapos**.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (továbbiakban: új. Ptk.) 1. §-a szerint, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően a) keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint b) megtett jognyilatkozatokra kell alkalmazni.

Az új Ptk.50.§ (1) bekezdése szerint, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a Ptk. hatálybalépésekor fennálló kötelmekkel kapcsolatos, a Ptk. hatálybalépését követően keletkezett tényekre, megtett jognyilatkozatokra - ideértve az e tények, illetve jognyilatkozatok által keletkeztetett újabb kötelmeket is - a Ptk. hatálybalépése előtt hatályos jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

A bíróságnak az új Ptk-é fenti rendelkezéseire tekintettel a régi Ptk-t kellett jelen jogvitára alkalmaznia tekintettel arra, hogy az új Ptk. 2014. március 15. napján lépett hatályba a peres felek közötti jogvita pedig a felek között 2006. május 22. napján létrejött vállalkozási szerződéssel kapcsolatos.

A perbeli jogvita elbírálásakor a fentiek alapján a szerződés megkötésének időpontjában hatályos jogszabályi rendelkezések az irányadóak. Erre figyelemmel az ítélet indokolása a vonatkozó jogszabályi rendelkezések 2006. május 22. napján hatályban volt szövegét tartalmazza, eltérő megjegyzés hiányában.

A régi Ptk.402.§ (1) bekezdése szerint, építési szerződés alapján a vállalkozó építési-szerelési munka elvégzésére, a megrendelő pedig annak átvételére és díj fizetésére köteles.

A régi Ptk.397.§ (1) bekezdése szerint a díj - ha jogszabály kivételt nem tesz - a vállalkozás teljesítésekor esedékes.

A régi Ptk.403.§ (4) bekezdése szerint, a vállalkozó köteles elvégezni a tervben szereplő, de a költségvetésből hiányzó munkákat (többletmunka), továbbá azokat a műszakilag szükséges munkákat is, amelyek nélkül a létesítmény rendeltetésszerűen nem használható. E munkák díjainak elszámolásáról külön jogszabály rendelkezik.

A régi Ptk.361.§ (1) bekezdése szerint, aki másnak rovására jogalap nélkül jut vagyoni előnyhöz, köteles ezt az előnyt visszatéríteni.

A bíróság a csatolt vállalkozási szerződés (22.P.20.157/2013/2/F/1.) alapján megállapította, hogy a peres felek között a „Mátészalkai Fedett Uszoda” kivitelezése tárgyában 2006. május 22. napján vállalkozási szerződés jött létre. Megállapítható a szerződésből az is, hogy szerződéses összeg összesen 586.798.555,- forint volt, melyből bruttó 14.400.000,- forint (tartalékkeret) tételes felmérés alapján, míg 572.398.555,- forint átalányáron kerül elszámolásra.

A szerződés értelmezése körében alapos a felperes azon hivatkozása, hogy a szerződés II.2. pontja szerint az átalányár a szerződés I.1., I.2., I.3. pontjaiban meghatározottakra nyújt fedezetet, míg a szerződés II.2.1. pontja szerint a szerződés átalányáron felüli tartalékkeret terhére kell elvégezni a műszaki szükségességből felmerülő többlet- és pótmunkát, illetve a tervdokumentációban vagy a költségvetési kiírásban nem szereplő, de a beruházás rendeltetésszerű használatához műszakilag közvetlenül szükséges munkákat. Ezen felül a szerződés XI.1. pontja alapján az utólagos megrendelés, vagy műszaki módosulás miatti, tehát nem műszaki szükségességből felmerült pótmunkát az átalányár és a tartalékkereten felül kell elszámolni.

Erre tekintettel a felperes által megjelölt pótmunka tételeket nem az átalányárban kifejezetteknek kell tekinteni, hanem a szerződés II.2.1. (14.400.000,- forint tartalékkeret terhére /F/46. alatti irat első két sora/), valamint XI.1. pontja szerint elszámolhatóak.

A bíróság az alperes által vitatott pótmunka tételek körében szakértői bizonyítást rendelt el. Szakértőként a „HOUSING” ÉPÍTŐMÉRNÖKI Korlátolt Felelősségű Társaság szakértői céget rendelte ki.

A bíróság a szakértői cég szakvéleményét és annak kiegészítéseit (36. sorszámú szakvélemény, 44., 90. sorszámú szakvélemény kiegészítések) ítélezése alapjául elfogadta tekintettel arra is, hogy a felek az abban foglaltakat nem vitatták (40., 95. sorszámú felperesi beadvány, 96. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt alperesi nyilatkozat).

I.1.5. Az építészeti pótmunkák zsaluzás és állványozás tétele körében, annak 5. tételét kitevő állványzat helyszínen tartásának költsége körében megállapított a bíróság, hogy e költség pótmunka körében történő felszámítására a felperes jogosult volt. A szakvélemény, illetőleg a 61. sorszámú jegyzőkönyvben a szakértői cég szakértésre jogosult tagja – Hlatky Attila – nyilatkozatára tekintettel 355.095,- forintos összegben.

Alapos a felperes azon hivatkozása, hogy az állványzat helyszínen tartásának döntően az alperes műszaki tartalomtól eltérő kiképzését érintő döntésének halogatása állt, ezt igazolják a felperes által becsatolt emlékeztetők is (F/11-F/34-ig).

Azon alperesi hivatkozás, hogy az állvány helyszínen tartását a tetőfedési, ereszképzési munkák elhúzódnása indokolta alaptalan tekintettel arra, hogy a szakértői cég az ilyen típusú állvány helyszínen tartását 3 hónapban határozta meg. Alaptalan az alperes azon hivatkozása is, hogy a szín, illetőleg a burkolat kiválasztása nélkül is el lehetett volna végezni a tetőfedési munkálatokat, mivel az alperesi műszaki ellenőr Dankó András is azt nyilatkozta tanúvallomásában, hogy az ereszképzést el lehetett volna végezni anélkül, hogy a vakolatra szín, vagy síkburkolati téglá ragasztás történt volna, de esztétikai hibája lett volna (17. sorszámú jegyzőkönyv 8. oldal).

I.6. Az építészeti pótmunkák ácsmunka tétele körében a bíróság az összecszerúséget a szakvélemény adatai alapján 111.460,- forintban állapította meg. Alapos a felperes azon hivatkozása, hogy a geberit WC tartályokat az alperes rendelte meg. A szakértői vélemény rögzítette azt, hogy ezek a vécétartályok nem voltak benne az eredeti tervekben, tehát a vécétartályok választása és az ahhoz kapcsolódó gipszkartonozás pótmunkának minősül.

I.9.7. Az építészeti pótmunkák fa- és műanyag szerkezetek elhelyezése tétele körében, annak 7. tételét kitevő zsalus acélajtó hőszigetelése stábur panel beépítésével kapcsolatos költség tételt a bíróság a szakértői véleményben rögzítettek tekintetével 19.770,- forintban állapította meg, pótmunkának minősítve azt.

III. A talajcsere és víztelenítés költsége körében a bíróság a szakvélemény kiegészítése alapján megállapította azt, hogy a felperes által érvényesíteni kívánt 1286 m³ többlet talajcsere pótmunkának minősül (az elszámolható pótmunka határán van), az összecszerúséget 3.171.276,- forint anyagköltségben, 2.553.996,- forint díjköltségben, összesen 5.725.272,- forintban állapította meg.

Alapos volt e körben a felperes azon hivatkozása, hogy a pótmunka megrendelését, ezeknek dokumentálását a vállalkozási folyamat során folyamatosan dokumentálta, annak mind a mennyiségi, mind a pótmunka jellege a szakértői véleménnyel egyezően igazolt (2/F/3., 2/F/11., 2/F/37., 14/F/40, szám alatt csatolt iratok).

A víztelenítéssel kapcsolatos talajvízszint süllyesztéssel kapcsolatos költséget a bíróság a szakértői véleményre alapítottan pótmunkaként fogadta el, a szivattyúk üzemideje 610 órában elfogadott. E tétellel kapcsolatosan az összecszerúséget 352.340,- forint anyagköltségben és 1.498.688,- forint díjköltségben, összesen: 1.851.028,- forintban állapította meg.

IV. Az alapozási munkák során felmerült törmelékelszállítás költségével kapcsolatosan a bíróság 1.258.200,- forintot állapított meg a szakértői vélemény adataira alapozva.

Az alperes vitatásával ellentétesen a felperes és a Viadukt Kft-vel közötti alvállalkozói, illetve a Viadukt Kft és a Nyír-Építő Kft. közötti szubalvállalkozói szerződéses jogviszony a becsatolt szerződések alapján igazolt. A becsatolt számlák, hulladék nyilvántartó lap, az ezzel kapcsolatban kiállított számlák és a szakértői becslés az összecszerúséget alátámasztotta.

A fentiekre tekintettel a pótmunkák és az elmaradó munkák elszámolása a következő:

A) Pótmunkák:	
I. Építészeti pótmunkák	anyag: 9.110.582,- forint, díj: 6.754.028,- forint
II. Gépészeti pótmunkák	anyag: 469.961,- forint, díj: 136.155,- forint
III. Talajcsere és víztelenítés	anyag: 3.523.616,- forint, díj: 4.052.684,- forint
IV. Alapozási munkák során felmerült törmelékelszállítás:	1.258.200,- forint
B) Pótmunka körébe nem tartozó tétel TIGÁZ csatlakozási díj: 1.339.605,- forint	
Összesen:	26.644.831,- forint
C) Elmaradó munkák:	
I.) Belső víz-csatorna, elmaradó munkák	anyag: 3.490.313,- forint, díj: 268.090,- forint
II.) Építészeti elmaradó munkák	anyag: 9.544.097,- forint, díj: 4.400.180,- forint

III.)Gépészeti elmaradó munkák anyag: 332.804,- forint díj: 87.208,- forint
Összesen: 18.122.692,- forint

A pótmunkák és az elmaradó munkák különbözete: 8.522.139,- forint + 20 % ÁFA (1.704.428,- forint), így a felperest megillető pótmunka összege 10.226.567,- forint, melynek megfizetésére a bíróság az alperest kötelezte.

Ezt meghaladóan a bíróság a felperesi keresetet elutasította tekintettel arra, hogy a felperes még a szakértői bizonyítás előtt terjesztette elő 10.844.754,- forint pótmunka igényét.

A 2.444.120,- forint vállalkozói díjjal kapcsolatos felperesi keresetet az alperes elismerte (75. sorszámú beadvány). Ezért a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 221.§ (2) bekezdése körében csupán az alperes elismerésére utal a jogi indokolást e körben mellőzte.

A bíróság a Ptk.301.§ (1) bekezdése alapján kamat fizetésére is kötelezte az alperest a vállalkozási szerződés III.2.1., valamint a Ptk.301.§ (1) bekezdése alapján azzal, hogy a kamat esedékességére tekintettel a 2013. június 1. napját megelőzően hatályos kamat megfizetésére kötelezte az alperest. A kamatfizetési kötelezettsége az alperesnek fennáll, függetlenül attól, hogy az elszámolás most történt meg, tekintettel arra, hogy a vállalkozói díj és az elvégzett pótmunka már abban az időpontban esedékessé vált, amikor azt a felperes elvégezte.

A pertárgy értéke 18.383.191,- forint.

A felperes 69 %-ban lett pernyertes, 31 %-ban pervesztes.

A felperes 300.000,- forint eljárási díjat, 803.000,- forint kiegészített illetéket fizetett meg, melynek a 69 %-ának megfelelő 761.070,- forint illetéket kell megfizetnie az alperesnek a felperes részére.

A felperes 620.912,- forint szakértői díjat előlegezett meg (282.554,- forint /38. sorszámú végzés/ és, 338.058,- forint/91. számú végzés/) míg az alperes 49.998,- forintot (26.861,- forint/51. számú végzés/, 23.137,- forint/61-I. számú végzés/).

A felperes által megelőlegezett szakértői díjból 428.429,- forintot kell megfizetnie az alperesnek, míg az alperes által megelőlegezett szakértői díjból 15.499,- forintot kell megfizetnie a felperesnek, a kettő különbözete 412.930,- forint, melyet az alperesnek kell megfizetnie a felperes részére.

A pertárgyérték alapján a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003 (VIII.21.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés b) pontjára tekintettel 751.496,- forint ügyvédi munkadíj számítható fel, ebből a felperest illeti 518.532,- forint, míg az alperest 232.964,- forint. A kettő különbözete 285.568,- forint, valamint 77.103,- forint ÁFA, összesen: 362.671,- forint ügyvédi munkadíj illeti meg a felperest.

A fentiek alapján a bíróság a Pp.81.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest összesen: 1.536.671,- forint perköltséget megfizetésére.

Rendelkezett továbbá a bíróság a felperes által megelőlegezett, EL00332/2016 szám alatt kezelt 7.146,- forint, EL00027/2018. szám alatt kezelt 1.942,- forint letétben maradt maradványösszegek felperes részére történő visszautalásáról.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp.233.§ (1) bekezdése biztosítja. A fellebbezés elbírálására vonatkozó tájékoztatás a Pp.256/A.§-án, valamint a Pp.220.§ (3) bekezdésén alapul.

Nyíregyháza, 2018. május 9.

Dr. Dallos Zoltán
bíró

13: 9265/2019

2. számú melléklet

Vargai Katalin

A DOKUMENTUMOT
ELEKTRONIKUS ALÁÍRÁSSAL LÁTTA EL

ORSZÁGOS BÍRÓSÁGI HIVATAL

Nyíregyházi Törvényszék mint másodfokú bíróság
1.Gf.40027/2018/10/I. szám

Mátészalkai Polgármesteri Hivatal 4701 Mátészalka, Hősök tere 9. Pf. 31	
iktatva	2019. -05- 06
Szám:	531-1/19
Ugyintéző:	HRE
Melléklet:	

2019.05.07.

Handwritten signature

A Nyíregyházi Törvényszék mint másodfokú bíróság a VARGA ÉS MOLNÁR ÜGYVÉDI IRODA (4026 Debrecen, Darabos utca 63., ügyintéző ügyvéd: dr. Varga Péter) által képviselt Cg.09-10-000354 cégjegyzékszámú HUNÉP Universal Építőipari Zártkörűen Működő Részvénytársaság 4025 Debrecen, Simonffy utca 34-36. szám alatti székhelyű felperesnek – a Sarka & Hauser & Karácsony Társas Ügyvédi Iroda (4700 Mátészalka, Kölcsey utca 2., ügyintéző ügyvéd: dr. Karácsony Ibolya) által képviselt Mátészalka Város Önkormányzata 4700 Mátészalka, Hősök tere 9. szám alatti székhelyű alperes ellen 18 383 191 Ft tőketartozás és járulékainak megfizetése iránt indított perében a Nyíregyházi Járásbíróság 2018. május 9-én kelt 10.G.40.006/2015/96. számú ítélete ellen az alperes részéről 97. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban az alulírott napon – tárgyaláson – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 349 480 Ft, azaz háromszáznegyvenkilencezer-négy száznyolcvan forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 880 580 Ft, azaz nyolcszáznyolcvanezer-ötszázötvennyolc forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12 670 687 Ft tőketartozást, e tőkeösszegeből 2 444 120 Ft után 2008. július 10. napjától, 10 226 567 Ft után 2007. augusztus 12. napjától a kifizetés napjáig járó, minden naptári félévre a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamatát, valamint 1 536 671 Ft perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Megkereste a gazdasági hivatalt a még fel nem használt letét felperes részére történő visszautalása érdekében.

Az elsőfokú bíróság szakértői és tanúbizonyítás, valamint okirati bizonyítékok egybevetése alapján állapította meg az ítéleti tényállást, mely szerint 2006. május 22. napján a felek vállalkozási szerződést kötöttek a mátészalkai fedett uszoda kivitelezésére vonatkozóan bruttó 586 798 555 Ft szerződéses összeg, mint vállalkozói díj kikötése mellett akként, hogy abból 572 398 555 Ft átalányárat, 14 400 000 Ft tételes felmérés alapján tartalékkeretet képez. Az átalányárból az alperes, mint megrendelő 2 444 120 Ft-ot nem fizetett meg a felperesnek.

A felperes több pótmunkát végzett, ugyanakkor elmaradtak az átalányárral fedezett szerződéses tartalomból bizonyos munkarészek.

A pótmunka ellenértékének elszámolása körében az elsőfokú bíróság bizonyítottanak fogadta el, hogy a felperest megilleti

1.Gf.40027/2018/10/I. szám

355 095 Ft- a zsaluzással és állványozással összefüggésben,
 111 460 Ft- ácsmunka címén,
 19 770 Ft- stauder panel beépítése miatt,
 talajcsere elvégzése miatt 3 171 276 Ft anyagköltség, 2 553 996 Ft díjköltség,
 víztelenítés miatt 352 340 Ft anyagköltség és 1 498 688 Ft díjköltség,
 törmelék elszállítása miatt 1 258 200 Ft.

A felperes által vállalt, de elmaradt munkák összértéke 18 122 692 Ft volt.

A fenti tételek egybeszámítása alapján az elsőfokú bíróság az 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: régi Ptk.) 397.§, 402.§, 403. § (4) bekezdésének alkalmazásával kötelezte a különbözethez jelentkező meg nem fizetett vállalkozói díj megfizetésére az alperest azzal, hogy az elszámolásban figyelembe vette az alperes által elismerten általánýárból még hátralékos 2 444 120 Ft összeg erejéig fennálló fizetési kötelezettséget is.

Az ítélet ellen az **alperes terjesztett elő fellebbezést**, melyben annak megváltoztatását, a marasztalás összegének 1 663 435 Ft-ra történő leszállítását és a felperes perköltség megfizetésére történő kötelezését kérte.

Fellebbezésében és annak kiegészítéseiben hivatkozott arra, hogy

- az elsőfokú ítélet sérti mind a Ptk. 403. § (4) bekezdésében foglaltakat, mind pedig a felek szerződésének rendelkezéseit;
- az elsőfokú bíróság helytelenül értelmezte az általánýár fogalmát, illetőleg a megállapodásban rögzített szerződéses összeg fogalmát;
- a felperes az általa megjelölt munkák után pótmunka miatti díjigényt nem érvényesíthet, mivel a tervben vagy a költségvetésben nem szereplő munkára az általánýár biztosít fedezetet, figyelemmel arra, hogy azok műszakilag szükségesek voltak;
- az általánýáron felül a tartalékkeret terhére kizárólag tételes felmérés alapján lett volna jogosult a felperes vállalkozói díjat felszámítani, azonban a műszaki szükségességből felmerült munkanemek re figyelemmel még így sem;
- a tartalékkeret kizárólag a műszaki tartalom változása vagy az alperes utólagos megrendelése miatt további munkák ellenértékeként használható fel felmérés alapján, címzett felhasználás szerint;
- az elsőfokú bíróság a szakvélemény mellett az egyéb, alperes által rendelkezésre bocsátott bizonyítékokat nem vette kellő súllyal figyelembe;
- a felperes követelését önmagában a szakértői véleménnyel nem tudta igazolni, mivel az egyéb okiratok ellentmondásosak voltak, egyebekben az alperes az eljárás során a szakértői véleményt vitatta.

Az egyes munkanemekre vonatkozó részletes érvelése szerint a talajcsere és víztelenítés műszaki szükségességéből merült fel, így nem minősül pótmunkának, egyebekben nem állt rendelkezésre tételes felmérés, így annak ellenértékére a felperes nem jogosult. A felperes által csatolt számlák a felmérés alátámasztására nem alkalmasak, mivel azok vegyes jellegű tevékenységet tartalmaznak, illetőleg olyan munkarészeket is, amelyek egyértelműen az eredeti vállalkozási szerződés műszaki tartalmát képezik. Az építési törmelék elszállítása sem számítható fel dokumentáltság hiányában.

Az állványzat munkaterületen tartásával összefüggésben hivatkozott arra, hogy a nemesvakolat alkalmazására a felperes kezdeményezésére került sor, így az nem minősül pótmunkának, egyebekben pedig a homlokzatról való döntéskor a felperes az állványzatról más munkanemeket – tető- és az ereszképzést – végzett.

A WC tartályok gipszkartonnal történő borítása sem pótmunka, mivel annak elvégzését a felperes ajánlotta fel. Az alperes azt nem tudta, hogy ennek beépítése esetleges többletköltséggel jár. Egyébként a gipszkartonozás műszaki szükségességből merült fel.

1.Gf.40027/2018/10/I. szám

A zsalus ajtók stauder panelekkel történő ellátása szintén műszaki szükségesség volt, vagyis nem minősül pótmunkának. Mindezek alapján az alperes csupán 1 663 435 Ft-tal tartozik a felperesnek. A pótmunka-költségvetés eredeti állapotához képest a keresetlevélhez mellékelt költségvetés már jóval alacsonyabb összeget tartalmaz az alperes műszaki ellenőrének átdolgozására figyelemmel. Több munkanem pótmunka jellege már a kivitelezés során is vitás volt a felek között.

A felperes a követeléseit igazoló dokumentumokat a pert megelőzően nem bocsátotta az alperes rendelkezésére. A követelés vitatása nem tekinthető a Ptk. 4. §-ába ütköző magatartásnak.

Az alperes az elismert 2 444 120 Ft összegű, átalánydíjból fennálló fizetési kötelezettséggel sem esett késedelembe, mivel a felek megállapodása az volt, hogy a pót- és az elmaradó munkák függvényében kerül az kifizetésre a felperesnek.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes áfával növelt összegű perköltség megfizetésére történő kötelezését kérte.

A szerződéses rendelkezések értelmezése körében hivatkozott a Ptk. 403. § (4) bekezdésében foglaltakra, illetve a pótmunka/többletmunka elhatárolása tekintetében az EBH 2000.201. jogesetre. Pótmunkának minősül az, ami sem a tervben, sem a költségvetésben nem szerepel. Az alperesi értelmezés ellentétes a szerződéssel, s a közbeszerzési szerződéstől a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXIII. törvény 99. §-a és 3. § szerint nem lehet eltérni, az jogszabályba ütközik.

A szerződés II/2. és II/1. pontjának helyes értelmezése alapján levonható az a következtetés, hogy általános tartalékkeret és külön tartalék került meghatározásra. A szerződéses összeg fedezetet nyújt a pótmunkára, ami lehet műszaki szükségességből felmerült munka, valamint az utólag megrendelt munka ellenértéke. A szerződéses összegben belül a tartalékkeret a pótmunka fedezete volt, abból nevesítésre került 2 400 000 Ft földmunka címén.

A szerződés alapján kizárólag a tartalékkeretet meghaladó mértékű pótmunka-díj igény nem érvényesíthető, egyebekben a szerződés további pótmunka miatti díjigényt is lehetővé tesz a XI/1. pont szerint, amely az alperes pótlólagos, felperes által kötelezően befogadandó megrendeléseire vonatkozik.

Hivatkozott arra, hogy az alperes okirattal igazoltan az építés folyamatában folyamatosan kilátásba helyezte a szerződés módosítását. Az alperes szerződésmódosításra vonatkozó hitegető nyilatkozatai, az állandó változtatási igényei a Ptk. 4. §-ba ütköző magatartás körébe vonhatóak.

A bizonyítási eljárás során a felperes indítványa alapján az általa elvégzett munkákra a felek által nem vitatott szakvélemény is beszerzésre került. Az okiratok, a szakértő megállapításai, az alperes írásbeli elismerése, a műszaki ellenőr kontrollálása az elvégzett munkát alátámasztják.

Az egyes munkanemekre vonatkozó érvelése szerint

- a talajcserével összefüggésben a költségvetésben függő előirányzat szerepelt, a tervtől eltérő talajviszonyok miatt került rá sor és az alperes a munka elvégzését több iratban is elismerte, a felperes egységárként az ajánlati költségvetésben feltüntetett árat jelölte meg, elvégzését az építési naplóban dokumentálta oly módon, hogy az a szakértői megállapítás alapja is lehetett;
- a víztelenítés a talajcsere következménye volt, költségét és indokoltságát a szakvélemény állapította meg;
- az építési törmelék elszállítását a számlák, az alvállalkozói szerződés, a szállítólevelek, a hulladéknyilvántartó lap alátámasztja, a szakvélemény ezeket korigálva elfogadta;
- az állványzattal összefüggésben az iratok, Dankó András tanú vallomása és a szakértő véleményei figyelembevételével az elsőfokú bíróság megalapozottan foglalt állást akként, hogy a homlokzatképzés módosítására vonatkozó alperesi igény miatt vált szükségessé az állvány

1.Gf.40027/2018/10/I. szám

munkaterületen való tartása, egyebekben a nemesvakolat pótmunka jellegére hivatkozással a felperes nem támasztott igényt;

- a gipszkartonozást az alperes rendelte meg, az eredeti költségvetésben nem szerepelt, hiszen a beépített WC-k sem az eredeti terveknek megfelelőek, így az szerződésmódosításnak minősül, ezért a felperesnek jár az így felmerült díj és költség;

- a stauder panelek beépítése szintén eltérés az eredeti tervtől, ezért pótmunkának minősül a szakértő által megállapított díj figyelembevételével;

Az alperes fellebbezése **alaptalan**.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges releváns tényállást a felek által szolgáltatott bizonyítékok egyenkénti és összességében történő értékelése alapján helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság ítélezése alapjául elfogadta.

Az alperes a fellebbezésében a bizonyítékok értékelését is támadta hivatkozással arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélezése alapjául elfogadta a szakértői véleményt, ugyanakkor nem tulajdonított kellő jelentőséget az alperes által szolgáltatott bizonyítékoknak, illetőleg nem értékelte kellő súllyal azt, hogy a felperes által szolgáltatott okirati bizonyítékok nem alkalmasak a felperes állításainak alátámasztására (elvégzett munka ténye, annak mennyisége).

A másodfokú bíróság e körben az alábbi megállapításokat teszi.

A felperest terhelő bizonyítási kötelezettség körében az általa becsatolt okirati bizonyítékok önmagukban nem voltak alkalmasak arra, hogy aggálytalanul alátámasszák a felperes állításait. Nem volt elzárva azonban attól, hogy az okirati bizonyításon kívül a bizonyítás más módját indítványozza.

Erre figyelemmel került sor a perben szakértői bizonyításra, a szakvélemény kiegészítésére.

A szakértő a felperes által szolgáltatott okirati bizonyítékokat egybevetette a helyszíni szemlén tapasztaltakkal, illetőleg a beruházás műszaki dokumentációjának adataival.

Mindezek alapján a szakértő a bíróság valamennyi kérdésére az elvégzett munka mennyisége és szükségszerűsége vonatkozásában olyan véleményt terjesztett elő, amely alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan foglalhatott állást a felperes által elvégzett talajcsere és törmelék elszállítás munkanemek felmerültével összefüggésben.

A szakértő a rendelkezésre álló szállítólevelek, számlák tartalma és a műszaki szükségszerűség követelményeinek figyelembevételével a helyszínt megtekintve kollaudálta a rendelkezésre álló adatokat és becslés módszerét is alkalmazva állapította meg azt, hogy a felperes kereseti kérelmében megjelölt összeg a pótmunkaként figyelembe vehető, műszaki szükségszerűség szerint felmerülő munkán belüli mennyiséget és értéket jelentett.

Egyebekben a fenti munkanem alapján érvényesített kereseti kérelem megalapozottsága szempontjából kiemelt jelentősége volt az elsőfokú bíróság által is hivatkozott Dankó András műszaki ellenőr nyilatkozatának, melyben nem vitatta az elvégzett munka mennyiségét.

Az egyéb munkanemek (állványzat helyszínen tartása, WC tartályok beépítése, zsalus ajtók kivitelezése) tekintetében a szakértői vélemény megállapításait a műszaki megalapozottság és számszaki levezetés tekintetében az alperes maga sem vitatta.

1.Gf.40027/2018/10/I. szám

A peres felek az így meghatározott munkanemeket eltérően értékelték a tekintetben, hogy azok az irányadó jogszabályi rendelkezések és a szerződés tartalma alapján pótmunkaként feljogosítják-e a felperest arra, hogy megalapozottan díjigényt érvényesítsen az alperessel szemben.

A másodfokú bíróság mindenben egyetért e körben az elsőfokú bíróság által elfoglalt jogi állásponttal, mely szerint a régi Ptk. 403. § (4) bekezdésének - a következetes bírói gyakorlatban is megjelenő - helyes értelmezése szerint pótmunkának minősül a tervdokumentációban nem szereplő, az utólag megrendelt, valamint a műszaki szükségességből felmerült munka.

Ezzel szemben az átalánydíjas szerződésben többletmunka címén az átalánydíj nyújt fedezetet a tervdokumentációban szereplő, de a költségvetésben egyáltalán nem vagy nem kellő mértékben felvett munkára.

A fenti értelmezéssel nem áll ellentétben a felek szerződésének II.1., II.2., II.2.1. pontjában foglalt rendelkezése sem.

Tény, hogy a II.2.1. pontban foglaltak a többletmunkát és pótmunkát ugyanolyan fajta elszámolási mód alá vonták akként, hogy arra az átalánydíjon felüli keret nyújt fedezetet, azonban a régi Ptk. idevonatkozó rendelkezése a többletmunkát az átalánydíjban ismeri el. Ez a szerződéses rendelkezés azonban a felperes pótmunka díj iránti igényét nem befolyásolja.

A fentiek alapján a felperes a tervdokumentációban vagy a költségvetési kiírásban nem szereplő, de a beruházás rendeltetészerű használatához műszakilag szükséges munkákat pótmunkaként érvényesíthette.

A fenti elhatárolásra figyelemmel súlytalan az alperes arra történő hivatkozása, hogy műszaki szükségességből merült fel a felperes által állított és érvényesíteni kívánt munkanem és díjigény tekintettel arra, hogy a műszaki szükségességből felmerülő, tervdokumentációban nem szereplő munkanemek pótmunkának minősülnek, ezek ellenértékére a felperes a vállalkozási szerződés II.1. és II.2.1. pontja alapján jogosult.

Erre figyelemmel megalapozott a felperes igénye a talajcsere, az ehhez kapcsolódó víztelenítés és a törmelék elszállítás munkanemekben.

A szerződés XI/1. pontjára figyelemmel az alperes köteles a tervtől eltérő kivitelezési igénye folytán felmerült további pótmunkák ellenértékének megfizetésére is, így a stauder panelek beépítésének költségét, valamint a WC tartályok gipszkartonozásának költségét köteles megfizetni.

Az állványozással felmerült többletköltség tekintetében a szakértő részletes levezetést adott a műszaki szükségesség szerint felmerülő egymás utáni munkanemek és az ehhez szükséges munkaidő figyelembevételével az állványzat helyszínen tartásának idejére és költségeire vonatkozóan.

A felperes által csatolt emlékeztetők alátámasztják azt a felperesi állítást, hogy az állványzat további helyszínen tartását az alperes határozatlan magatartása és nyilatkozatai tették szükségessé a homlokzat képzés módjának meghatározására vonatkozóan.

Önmagában az a körülmény, hogy a felperes egyéb munkanemeket is végzett az állványzatról, nem teszi a felperesi igényt megalapozatlanná figyelemmel arra is, hogy az egyes munkanemeket a műszaki indokoltság szerinti sorrendben szükséges végrehajtani.

Kellő indokát adta az elsőfokú bíróság annak, hogy ezt a sorrendiséget betartva az alperes nyilatkozatának hiánya okozta a munkafolyamat elhúzódását, ezzel összefüggésben az állványzat munkaterületen tartása időtartamának növekedését.

1.Gf.40027/2018/10/I. szám

Az alperes hivatkozott arra, hogy az általa elismerten meg nem fizetett átalánydíjból fennálló tartozással nem esett késedelembe figyelemmel arra, hogy a felek között a kompenzálásra vonatkozó megállapodás jött létre. Ezt a megállapodást azonban cáfolják a felperes felszólítólevelei.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság megalapozott ítéletét az 1952. évi III. tv. (továbbiakban 1952. évi Pp.) 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles a felperes másodfokú eljárással felmerült költségét megfizetni a Pp. 239. § szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

A felperes másodfokú perköltsége a jogi képvisellel felmerült költség, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet 3. § (2) bekezdés a) pont és (5) bekezdés alapján állapította meg.

Az alperes illetékmentessége folytán meg nem fizetett fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 14. § alapján az állam viseli.

Nyíregyháza, 2019. január 24.

Tóthné dr. Juhász Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke

Dr. Szűcsné dr. Vida Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Gyüréné dr. Szombati Zsuzsanna sk.
bíró

1. számú melléklet a 531-2/2019. számú előterjesztéshez

HATÁROZAT - TERVEZET

**MÁTÉSZALKA VÁROS KÉPVISELŐ-TESTÜLETÉNEK
.../2019. (V. ..) Kt. számú**

H A T Á R O Z A T A

A települési önkormányzatok 2019. évi rendkívüli önkormányzati költségvetési támogatásának igényléséről

A Képviselő-testület

Magyarország 2019. évi központi költségvetéséről szóló 2018. évi L. törvény 3. számú mellékletének I. 10. pontja alapján támogatási igényt nyújt be a települési önkormányzatok 2019. évi rendkívüli önkormányzati költségvetési támogatására.

Határidő: 2019. június 30.

Felelős: Dr. Hanusi Péter polgármester

Mátészalka, 2019. május ...

Dr. Hanusi Péter
polgármester

Dr. Takács Csaba
jegyző

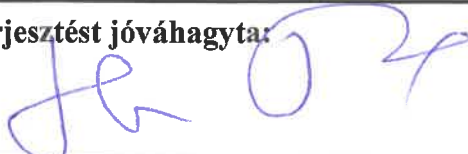
VÉLEMÉNYLAP AZ ELŐTERJESZTÉSEKHEZ

ELŐTERJESZTÉS CÍME, TÉMÁJA, IKTATÓSZÁMA: 531-2/2019.

Előterjesztés a települési önkormányzatok 2019. évi rendkívüli önkormányzati költségvetési támogatásának igényléséről

Előterjesztés készítéséért felelős: Hirschmanné Marosi Anna

Előterjesztés véleményezése:

NÉV: Potosné Dr. Kovács Zsuzsanna aljegyző	VÉLEMÉNY, MEGJEGYZÉS:
NÉV:	VÉLEMÉNY, MEGJEGYZÉS:
NÉV:	VÉLEMÉNY, MEGJEGYZÉS:
NÉV:	VÉLEMÉNY, MEGJEGYZÉS:
NÉV:	VÉLEMÉNY, MEGJEGYZÉS:
NÉV:	VÉLEMÉNY, MEGJEGYZÉS:
NÉV:	VÉLEMÉNY, MEGJEGYZÉS:
Előterjesztést ellenőrizte: 	Előterjesztést jóváhagyta:
Ellenőrzés időpontja: 2019. május 22.	